

ĮVADAS

„*Taip pat pamatę tai dedantis, žinokite, kad Dievo karalystė arti*“ (Lk 21,31).

Mūsų pasauliui labai reikia gerų naujienų.

Laikraščių ir žurnalų antraštės mirga baisiais pranešimais: pasaulyje siautėja karai; ištisos tautos miršta iš bado; katastrofos ir stichinės nelaimės – žemės drebėjimai, sausros potvyniai pražudo dešimtis ir šimtus tūkstančių žmonių; negailestingas skurdas tampa ištisų šalių ir tautų lemtimi; sparčiai auga nusikalstamumas, nepaisydamas atkaklių žmonijos pastangų šį nesulaikomą augimą pristabdyti. Tragedijų sąrašą galima būtų tęsti iki begalybės.

Kasdien nuo ligų ir nelaimingų atsitikimų žūsta tūkstančiai žmonių. Kad ir kaip liūdna, – tiesa yra tokia: ekonomiškai ir technologiškai išsivysčiusiose šalyse nelaimingi atsitikimai, savižudybės ir žmogžudystės tampa svarbiausia paauglių mirties priežastimi. Narkomanija, alkoholizmas ir lytinis palaidumas – tai priežastys, dėl kurių yra santuokos, šeimos ir žmonių gyvenimai.

Pasaulyje plinta naujos, lig šiolei neregėtos ligos, ir visos mokslininkų pastangos išgydyti arba sustabdyti jų plitimą kol kas neveiksmingos. Kitos ligos, su kuriomis, manyta, medicina jau seniai išmoko kovoti, užgriuvo žmoniją nauja jėga: virusų mutacija niekais paverčia vaistus, kuriais prieš keletą dešimtmečių išgydydavo..

Netgi religija, į kurią daugelis kreipiasi ieškodami išeities iš aklavietės, neretai pasirodo labai problematiška. Reikalas tas, kad įvairiose žemės rutulio vietose religiniu pagrindu įsiplieskia ginkluoti konfliktai. Tarpusavyje kariauja ne tik pagrindinių religijų atstovai, bet ir tos pačios religijos sektos. Taigi abipusis karas vyksta vieno ir to paties Dievo vardu.

Žmonijos egzistavimui iškilo grėsmė

Vien tik per karus šiame amžiuje žuvo daugiau nei šimtas penkiasdešimt milijonų žmonių. Daugiau kaip šimtas milijonų mirė nuo ligų ir stichinių nelaimių. Per keletą sekundžių baisusis atominis, cheminis ir biologinis ginklas gali sunaikinti ištisas armijas ir tautas. Viso pasaulio vyriausybių vadovai vis labiau rūpinasi, kad masinio naikinimo ginklai nepatektų į rankas teroristų, kurie, siekdami savo tikslų, nesustos nė prieš nieką.

Kodėl aplinkui matome tiek skausmo, liūdesio ir kančių? Kur mes einame? Kodėl pasaulio padėtis tokia beviltiška? Ar tokioje liūdnoje situacijoje žmonija gali tikėtis geresnės – ar bent kokios – ateities?

Beveik prieš du tūkstančius metų Jėzus Kristus, Paties Dievo Sūnus, atėjo į žemę pranašaudamas, kad po baisių katastrofų ir žmonijos nelaimių stos nuostabi rytdiena. Žinia, kurią Jis atnešė į žemę, vadinama „Evangelija“. Šis žodis verčiamas kaip „geroji naujiena“, arba „geroji žinia“ – toji pati pasauliui būtina Evangelijos geroji žinia.

Ir visgi kokia gerosios naujienos, kurią skelbė Jėzus Kristus, prasmė? Nejaugi šį žodį privalome suprasti tikrai kaip istoriją apie Jėzaus gimimą, gyvenimą, veiklą, mirtį ir prisikėlimą? Neabejotina – šie įvykiai yra neatskiriama gerosios naujienos dalis, bylojanti mums apie Dievo planą žmonijai (Mk 1,1). Tačiau prasmė dar toli gražu ne visa.

Žinia apie išgelbėjimą

Mes sužinosime, jog geroji naujiena, kurią atnešė Jėzus Kristus, neapsiriboja pasakojimu apie jo gyvenimą ir mirtį. Ji teikia mums išgelbėjimo viltį. Ši žinia mums leidžia suprasti, kas yra išgelbėjimas ir kaip jis ruošiasi išgelbėti žmoniją iš tos krizės, kurioje atsidūrėme. Evangelija mums atskleidžia žmonijai paruoštą didžiąją lemtį!

Deja, žmonės Evangelijos prasmę suvokė kaip pasakojimą apie Jėzaus Kristaus asmenybę, nepastebėdami (ar nenorėdami pastebėti) kur kas gilesnės ir visaapimančios prasmės, kurią jis atnešė į žemę. O juk nėra abejonių, kad jis mums atnešė puikias naujienas – pačias nuostabias iš visų, apie kokias tik gali svajoti mūsų suniokotas ir išsigandęs pasaulis.

Visas Naujojo Testamento skyrius pašvęstas istoriniam dokumentiniam aprašymui apie Jėzaus pamokslą žemėje. Ši Biblijos dalis, neatsitiktinai vadinama evangelijomis, susideda iš pirmų keturių Naujojo Testamento knygų: evangelijų pagal Matą, Morkų, Luką ir Joną. Visi keturi autoriai kalba apie tai, kad pagrindinė Jėzaus pamokymų mintis yra *geroji naujiena apie Dievo karalystę*.

Štai ką rašo apaštalas Morkus: „Atėjo metas ir prisiartino Dievo karalystė: „*Atsiverskite ir tikėkite Evangelija!*“ (Mk 1,15; čia ir toliau kursyvu išskiriame mes). Jėzus Kristus Savo pasekėjus kviečia *tikėti* gerąja naujiena apie Dievo karalystę. Pamokų tikslas – padėti jums suprasti šią nuostabią gerąją naujieną, kurią Jėzus Kristus apreiškė žmonijai, ir ją patikėti!